

for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (N. Hage) og for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), have ogsaa udtalt Noget i lignende Retning. Jeg troer, at det ligeoverfor disse Udtalelser er rigtigt at sige, at vi ikke kunne bestyffe Søforterne med Fremtidskanoner, ligesaa lidt som vi i sin Tid kunde bevæbne Fodfolk med Fremtidsgeværer. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds stillede os i Udfigt, at vi til saadanne Kanoner, som de her omhandlede, vilde faae en Udgift paa henved. 2 Millioner, saa skal jeg bemærke, at jeg ikke kan følge ham i disse Betragtninger. Hvad Istandskøttelsen af Casernen i Fredericiagaden, den saakaldte Landcadetacademibygning, angaaer, da vil jeg tilraade, at man følger Fleertallet. Her er ikke Tale om Besparelser, men om at gjøre Noget, hvorved vi kunne komme til at sælge den store Caserne i Dvæsthussgaden, en Caserne, som det er en Skændsel at lægge Mandskab paa, thi det er nærved der at blive ødelagt af Uet. Jeg har flere Gange været der i sidste Efteraar, da en Reserverbataillon var indlagt der, og har derved havt Leilighed til at see, i hvilken elendig Tilstand Sengene der befandt sig. Naar der er talt om, at man med det Samme skulde sælge Klædeoplaget, der ligger ved Siden af denne Caserne, skal jeg bemærke, at det efter min Mening meget godt kan sælges, selv om man ikke har sikret sig et Klædeoplag, thi jeg antager, at Ministeriet midlertidigt vil kunne finde Plads til Klædeoplaget, selv om man afhænder denne Bygning. Det vilde efter min Mening være meget heldigt, dersom man kunde træffe Bestemmelse om at afhænde begge disse Bygninger, baade Dvæsthussgadens Caserne og Klædeoplaget.

Rofod: Maatte jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Rofod: Jeg har hørt meget Morfsomt af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) ved deslige Leiligheder som denne; men jeg har aldrig hørt noget

saa Morfsomt som det, hvormed han sluttede sit Foredrag. (Stemmer: høiere! høiere!). Jeg beder de Herrer undskyldte, det er meget vanskeligt for os her i det „yderste Dule“ at blive hørte i Salen. Jeg siger, jeg har hørt meget Morfsomt af det ærede Medlem, men aldrig Noget saa morfsomt som det, hvormed han nylig sluttede sit Foredrag. Han tilraadede os, at vi skulde lade de store og mægtige Folkeslag gaae i Epidemien for den artilleristiske Udvikling, og at vi skulde vente saalænge med Forbedringer i Skytset osv., indtil det Nye var blevet prøvet og havde gjort sig gjældende hos dem; men jeg frygter for, at vi saa konne noget bagefter, at vi komme for seent. Naar vi gjøre Klogest i at vente med at indføre nye Forbedringer, indtil Tjenden har prøvet dem imod os, saa gjøre vi nok ogsaa Klogest i Sagen at gjøre, thi saa forekommer det mig virkelig at være noget vel seent. Hvis jeg ikke tager feil, smiler det ærede Medlem lidt overlegent heraf; men vi have jo netop Historiens Vidnesbyrd for os. Det gif netop saaledes 1864, at vi ikke fik de nye Vaaben, som vi skulde mødt Tjenden med, for deres Gudhed var bleven prøvet imod os. Det er netop for at forebygge en Gjentagelse af dette, at vi ville bevilge det Fornødne til Skyts paa Søfæstningsværkerne. Jeg skal imidlertid tillade mig at tilraade, at vi sælge Mindretallets Forslag; det er en Mellemvei, den er ikke altid at foretrække, men jeg troer dog, at vi af Hensyn til Vengeforholdene, som idelig paaberaabes, gjøre rettest i her at følge Mellemveien. — Det ærede Medlem talte iøvrigt slet ikke om, hvorvidt det var nødvendigt eller ikke at bevilge 15 Elleve-Lommers Kanoner. Han har en egen „Taktik“, som det hedder i Krigsproget, han forstaaer at gribe i de Strengte, der altid give stærk Gjenskyd her i Salen, naar man rører ved dem. — de: at, naar vi bare kunne spare paa alle baade rimelige og urimelige Steder, saa ville vi maaskee endog kunne knibe udenom en ny Indtægtsstat. Det er hans A og D, Begyndelse og Ende, og hvorvel jeg er langt fra at ynde nye Skatter, og uagtet jeg i Almindelighed kan glæde mig over det ærede Medlems Sparommelighed, saa er der dog en Grændse,